

Szapphó

(i. e. 630 – 6. sz. első negyede)

ÚGY TÜNIK NÉKEM

Úgy tűnik nékem, hogy az istenekkel
egy a férfiú, aki szemben ülhet
véled, és édes szavadat közélről
hallja, hogyan szól,

s ezt a vágykeltő nevetést, amelytől
felszökik mellem közepén a szívem;
hisz ha látlak, s bár kis időre, hangot
nem tud a nyelvem

adni, megtörvén elakad, s a könnyű
tűz egész bőröm befutossa végig
nyomban, és nem lát a szemem se, zúgván
zúg a fülem már.

És veríték önt el, egész valómban
reszketek, fűnél színem íme zöldebb,
s mint ki végéhez közelít, olyannak
látszom, Agallisz.

Tűrni kell mindent, ha ez így van, úgyis...

DEVECSERI GÁBOR fordítása